

samt Krumslutningsstraffen udeladt, er det fundet uundgaeligt ombord i Krigsskibene, hvor som anført langvarige Fængselsstraffe ere uanvendelige, som et yderste Middel at beholde Tæmpstraffen indenfor bestemt afstukne Grændser og som kun anvendelig efter Krigsretsdom.

Der vil ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag ikke blive indført nogen gennemgribende Omdannelse i den Retstilstand, som Lovgivning og Praxis hidtil have uddannet. Men det tilsigter at lade samlede, klare, med den nyere Tids Betragtningmaade og Lovgivning stemmende Forskrifter afløse spredte, usikre og forældede Bestemmelser. Dets Vedtagelse vil medføre et stort Gode for Landets Krigsmagt tillands og tilbunds.

Krigsbestyrelsen havde helst ønsket i Forbindelse med dette Lovforslag at kunne forelægge Rigsdagen et Forslag til Rettergangslov for Krigsmagten, men har maattet opgive alt nu at forelægge et saadant, da de fornødne Forarbejder dertil endnu ikke ere afsluttede, og den forestaaende Omordning af den borgerlige Rettergang synes at burde afventes. At forelægge Rigsdagen et Forslag til en Lov alene om det militaire Værnething, som af Landsthingsudvalget antydet, har man ikke anset for rigtigt, da man holder for, at Rettergangsloven vilde lide ved at udfyldes i enkelte Dele istedetfor at behandles i sin Heelhed.

1ste Capitel.

Om de Personer og strafbare Handlinger, som de militaire Straffelove angaae.

I dette Capitel er paa lignende Maade som i det første Capitel af den borgerlige Straffelov optaget de almindelige Bestemmelser om Straffelovens Omraade i Henseende til Personer og strafbare Handlinger. Endel af Bestemmelserne, navnlig i § 1, maae fuldstændiggjøres ved Regler, der have deres Plads i Rettergangsloven, saasom om, i hvilket Om-

fang med Hensyn til Sager og Tid de forskjellige under Krigsmagten hørende Personer skulle staae under Krigsret.

Naar der i dette Capitel og flere Steder senere henvises til „de borgerlige Straffelove“ eller „den borgerlige Straffelov“, sigtes herved for Tiden nærmest til Straffeloven af 10de Februar 1866, men Henvisningen er dog ikke skeet saaledes, at den er til Hinder for, at nye Bestemmelser, naar bemeldte Lov i noget Punkt forandres, blive anvendelige for Krigsmagten. Betegnede man den anførte Lov paa en mere bestemt Maade, da vilde den, selv naar den forandredes, vedblive at have Gyldighed for Krigsmagten ogsaa med Hensyn til de forandrede Forskrifter, indtil de nye Bestemmelser særlig udvidedes eller paa anden Maade gjordes gjældende for den. Henvisningen, saaledes som den nu er affattet, har Hensyn til de til enhver Tid gjældende borgerlige Straffelove. Da Loven skal gjælde for den hele Krigsmagt, kan Intet være til Hinder for, at den omhandler Grændserne mellem de militaire Straffelove i Almindelighed og de borgerlige Straffelove, ikke blot mellem disse og nærværende Lov.

Til § 1.

Bestemmelsen i første Punktum er affattet saa almindeligt, at ikke alene de Personer, der under sædvanlige Forhold gjøre Tjeneste under Krigsmagten, men ogsaa saadanne, som under Krig eller andre overordentlige Forhold have ladet sig antage til særlig Tjeneste, indbefattes derunder. Forsaavidt der omtales særlige Undtagelser, er nærmest sigtet til § 201.

Bestemmelsen i andet Punktum har ikke til Hensigt at afgjøre, hvorvidt Militaire skulle høre under Krigsret for borgerlige Forbrydelser; thi herom maa Reglen gives i Rettergangsloven. Men naar en Militair har begaaet en Forbrydelse, for hvilken han har Krigsretten til Værnething, og der ikke i den militaire Straffelov findes nogen Straf for den, maa Straffen søges i den almindelige Straffelov. Den nævnte Bestemmelse maa foruden om borgerlige Forbrydelser ogsaa gjælde om Forbrydelser, der kunne kaldes militaire, fordi de indeholde en Krænkelser af